

«Θέλουμε ξανά μεγάλη την Αμμόχωστο»

Γιώργος Λόρδος - Mertkan Hamit: Με τη συνεργασία μας ανακαλύψαμε ότι έχουμε κοινό όραμα για το μέλλον

Γεννήθηκε στο Κάτω Βαρώσι, σε ένα ελληνοκυπριακό σπίτι. Μεγάλωσε δίπλα από την κλειστή πόλη και αυτό επηρέασε αρνητικά στη ψυχική του. Σήμερα ο Mertkan Hamit κάνει το μεταπτυχιακό του στα ανθρώπινα δικαιώματα και ζει στον Άγιο Σέργιο, το χωριό της γιαγιάς του Γιώργου Λόρδου, ο οποίος γεννήθηκε στην κλειστή πόλη της Αμμόχωστου και σήμερα ζει στη Λευκωσία δουλεύοντας στις οικογενειακές επιχειρήσεις. Η δικονομική «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο» (Famagusta Initiative) τους έφερε κοντά. Ανακάλυψαν ότι έχουν κοινά όραμα και έμαθαν να βλέπει ο ένας τις θέσεις του άλλου. Θέλουν να δουν την πόλη τους να γίνεται ξανά μεγάλη, με δυνατή οικονομία, ανοιχτή σε όλους τους πολιτισμούς, και την πατρίδα τους να επανενώνεται.

Γεννήθηκε στην Αμμόχωστο. Πώς γνωριστήκατε;

Mertkan Hamit: Πριν γνωρίσω τον Γιώργο και τους υπόλοιπους Ελληνοκυπρίους, είχαμε ξεκινήσει ως Τουρκοκύπριοι την «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο». Κάποια στιγμή μας είχαν προσεγγίσει λέγοντας πως αυτά που υποστηρίζουμε είναι τα ίδια με εκείνα που πιστεύουν και μας ζήτησαν συνάντηση.

Γιώργος Λόρδος: Η πρώτη μας συνάντηση έγινε όταν ακούσαμε για την «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο» και θελήσαμε να τους βρούμε ώστε να γίνει δικονομική πρωτοβουλία. Πήγαμε στην Αμμόχωστο και είχαμε μια εξαιρετική πρώτη επαφή. Μετά ήρθαν στη Λευκωσία και τον Νοέμβριο του 2013 γράψαμε μαζί ένα κοινό όραμα για το μέλλον της Αμμόχωστου και από τότε η «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο» είναι δικονομική.

Πότε δημιουργήθηκε η «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο»;

Mertkan Hamit: Στην Αμμόχωστο το 2011, διότι βλέπαμε ότι οι συνομιλίες τότε δεν οδηγούσαν πουθενά και έτσι αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι ώστε να βοηθήσουμε τη λύση. Ως πολίτες της Αμμόχωστου νιώθαμε έντονα την οικονομική πίεση λόγω του εμπάργκο και της απομόνωσης. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα για την επιστροφή των Βαρωσίων στους νόμιμους ιδιοκτήτες υπό τον έλεγχο των Ηνωμένων Εθνών, το άνοιγμα του λιμανιού της Αμμόχωστου για διεθνές εμπόριο υπό την επίβλεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η προστασία της εντός των τειχών μεσαιωνικής πόλης, ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ.

Πώς ανέδρασαν οι Τουρκοκύπριοι και οι έποικοι;

Mertkan Hamit: Στην αρχή μας επιτέθηκαν, μας κατηγορήσαν ως εκπροσώπους των Ελληνοκυπρίων, μας είπαν ότι δεν υπερασπιζόμαστε την πατρίδα μας. Οι συνθησισμένες εθνικιστικές θέσεις. Αντιμετωπίσαμε κριτική. Κάναμε ένα υπόμνημα, μαζέψαμε υπογραφές από 100 άτομα με εξέχουσα θέση στην κοινωνία και το παρουσιάσαμε σε συνέντευξη Τύπου. Διο όμως ήταν οι καθοριστικές στιγμές. Η μια όταν ξεκινήσαμε τις διαπραγματεύσεις για το μνημείο με την Τρίκα, τους τελευταίους μήνες της διακυβέρνησης Χριστόφια, διότι αυτό έφερε στην επιφάνεια και το δικό μου πρόβλημα με την «τουρκόικα», όπως ονομάσαμε τη βοήθεια από την Τουρκία. Φάνηκε ότι πρέπει να αναπτύξουμε αυτή τη χώρα με έναν πιο σταθερό τρόπο και μιλούναμε για ανάπτυξη των Βαρωσίων πολλά μπορεί να αλλάξουν. Αυτή η οικονομική πιεστή προσέκλυσε κάποιους Ελληνοκυπρίους. Η δεύτερη καθοριστική στιγμή ήταν όταν κάναμε δημοσκόπηση και 68% από τους Τουρκοκύπριους της πόλης μας υποστήριξε την ιδέα να δοθεί το Βαρώσι στους νόμιμους κατοίκους, να ανοίξει το λιμάνι της Αμμόχωστου στο διεθνές εμπόριο και να κρυφτεί η μεσαιωνική πόλη αρχαίο μνημείο από την ΟΥΝΕΣΚΟ. Τα αποτελέσματα της δημοσκόπησης τα παρουσιάσαμε στο «Σπίτι της Συνεργασίας» σε ξένους πρέσβεις.

Γιώργος Λόρδος: Από εκείνη τη δημοσκόπηση μάθαμε για την ύπαρξη της «Πρωτοβουλίας για την Αμμόχωστο». Αμέσως μετά την εκλογή Αναστασιάδη, στο Εμπορικό & Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αμμόχωστου αρχίσαμε να συζητούμε τις τεράστιες προκλήσεις που θα αντιμετωπίσουμε αν έλθει η ώρα της επιστροφής και της επανεγκατάστασης. Ο Συμεών Μάτσας εισηγήθηκε ότι θα έπρεπε να τα συζητήσουμε αυτά μαζί και με τους Τουρκοκύπριους της πόλης μας. Όταν ο πρόεδρος της Αμμόχωστου, Γιώργος Μιχαηλίδης άκουσε για την παρουσίαση της δημοσκόπησης του Μερτκάν στο «Σπίτι της Συνεργασίας», αποφασίσαμε να τους συναντήσουμε. Με τη συνεργασία μας ανακαλύψαμε ότι έχουμε

Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Εξορινού ήταν η αρχή

Θα δείτε τους Αναστασιάδη και Ακιντζί; Ναι, θα ζητήσουμε συνάντηση. Γιώργος Λόρδος: Ετοιμάζουμε μια περίληψη του κοινού μας οράματος για να τη δώσουμε στους δύο ηγέτες. Ζητήσαμε να τους συναντήσουμε και ελπίζουμε να μας δεχτούν σύντομα.

Τι θα τους ζητήσετε; Θα τους ενημερώσουμε για όλα όσα έχουμε κάνει και θα τους μεταφέρουμε το μήνυμα ότι τα μέλη μας στηρίζουν την προσπάθεια που κάνουν για να βρουν μια συμφωνημένη λύση.

Mertkan Hamit: Για την συμφωνημένη λύση είναι σημαντικό οι δύο ηγέτες να προχωρήσουν με Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης. Για πολλά χρόνια είμαστε παγιωμένοι σε διαπραγματεύσεις. Όλοι έλεγαν ότι έπρεπε να εμμένουμε σε ολοκληρωμένη λύση, αλλά δεν προχω-

ραίσαν. Είναι σημαντικό, Αναστασιάδης και Ακιντζί να κάνουν εκείνα τα βήματα που θα κρατήσουν το μομέντουμ της λύσης στην κοινωνία. Η κλειστή πόλη της Αμμόχωστου ελέγχεται από τον τουρκικό στρατό, τον τελευταίο λόγο έχει η Τουρκία και όχι οι Τουρκοκύπριοι.

Mertkan Hamit: Πιστεύω ότι ο Ακιντζί έπεισε πολλούς από μας ότι μπορεί να κάνει την Τουρκία να ψηφίσει τη γραμμή της ειρήνης, γι' αυτό έχει και μεγάλη στήριξη από τους Τουρκοκύπριους. Ζούμε την καταπίεση από την Τουρκία και ξέρουμε ότι ενωμένοι μπορούμε να πετύχουμε πολλά, διότι στο τέλος της ημέρας η παρουσία του στρατού είναι λόγω του ότι κάποιοι ήταν ικανοποιημένοι. Πρέπει να είμαστε δυνατοί και στηρίζουμε τον Ακιντζί διότι θέλει ειρήνη και λύση.

κοινό όραμα και μάθαμε να βλέπουμε ο ένας τις θέσεις του άλλου. Καταφέραμε να ανακινώσουμε ότι η «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο» έγινε δικονομική τον Νοέμβριο του 2013. Ξεκινήσαμε με κοινούς στόχους. Θέλωμε και οι δυο να δούμε την πόλη μας να γίνεται ξανά μεγάλη, με δυνατή οικονομία, ανοιχτή σε όλους τους πολιτισμούς.

Mertkan Hamit: Είμαστε υπέρ της ομοσπονδίας και αυτό που κάναμε είναι ένα μικρό παράδειγμα του πώς μπορεί να λειτουργήσει η ομοσπονδία. Υπάρχουν ανησυχίες που πρέπει να αντιμετωπίσουμε μέσα στην καθημερινότητα των ανθρώπων.

Ο Mertkan γεννήθηκε σε /κ σπίτι και σήμερα ζει στο ίδιο χωριό της γιαγιάς του Γιώργου. Αυτό από μόνο του δεν σας δημιουργήσει προβλήματα;

Mertkan Hamit: Το σημαντικό ήταν ότι ξέραμε πως έπρεπε να αποκαλύψουμε κάποια σημεία της ζωής μας για να μπορούσαμε να συνεργαστούμε. Μέσα από αυτή τη διαδικασία έμαθα πολλά, όπως για παράδειγμα την ευαισθησία για την ιδιοκτησία της. Σήμερα αν θα αγοράζω σπίτι, θα είμαι σίγουρος ότι θα είναι σε τουρκοκυπριακή γη, διότι τώρα ξέρω πόσο πόνο προκαλεί αν είναι ελληνοκυπριακή περιουσία. Αυτό είναι και δικό μου πρόβλημα. Οι διαφορές υπάρχουν αλλά πρέπει να μάθουμε να τις ξεπερνάμε. Ο Γιώργος ως Ελληνοκύπριος σκέφτεται όχι μόνο για τον εαυτό του, για τη δική του γη, αλλά για όλους και αυτό μας δημιουργεί μια σιγουριά, μια εμπιστοσύνη και την ίδια στιγμή δημιουργεί μια ευαισθησία και στην τουρκοκυπριακή πλευρά.

Τα δυο αυτά χρόνια τι πετύχατε;

Γιώργος Λόρδος: Το πρώτο ήταν να έχουμε κοινό όραμα για την πόλη μας, το οποίο ανακινώσαμε. Μετά φέραμε κοντά τους δύο δημάρχους της Αμμόχωστου, τους Αλέξη Γαλανό και Οκτώ Καγιάνη, οι οποίοι υπέγραψαν το δικό τους κοινό όραμα που ήταν παρόμοιο με το δικό μας. Τους ενημερώναμε για τις κινήσεις μας και μας στηρίζαν. Μετά έγιναν

Οι δύο ηγέτες να βρουν μια συμφωνημένη λύση

ροίσαν. Είναι σημαντικό, Αναστασιάδης και Ακιντζί να κάνουν εκείνα τα βήματα που θα κρατήσουν το μομέντουμ της λύσης στην κοινωνία.

Η κλειστή πόλη της Αμμόχωστου ελέγχεται από τον τουρκικό στρατό, τον τελευταίο λόγο έχει η Τουρκία και όχι οι Τουρκοκύπριοι.

Mertkan Hamit: Πιστεύω ότι ο Ακιντζί έπεισε πολλούς από μας ότι μπορεί να κάνει την Τουρκία να ψηφίσει τη γραμμή της ειρήνης, γι' αυτό έχει και μεγάλη στήριξη από τους Τουρκοκύπριους. Ζούμε την καταπίεση από την Τουρκία και ξέρουμε ότι ενωμένοι μπορούμε να πετύχουμε πολλά, διότι στο τέλος της ημέρας η παρουσία του στρατού είναι λόγω του ότι κάποιοι ήταν ικανοποιημένοι. Πρέπει να είμαστε δυνατοί και στηρίζουμε τον Ακιντζί διότι θέλει ειρήνη και λύση.

Υπόθεση του κάθε πολίτη η εξεύρεση λύσης

Πολλοί θεωρούν ότι έχετε αμμοχωστοποιήσει το Κυπριακό...

Γιώργος Λόρδος: Ένας πρόσφυγας από τη Νεάπολη Λευκωσίας έγραψε την απάντηση χθες στο Facebook. Είπε «εσεις Αμμοχωστιανοί θέλετε να πάτε πίσω στην Αμμόχωστο. Αν θέλω να πάω πίσω στη Νεάπολη, σημαίνει ότι κάνω νεοπολιτιστοποίηση του Κυπριακού;» και πρόσθεσε «προχωρήστε Αμμοχωστιανοί, είμαι μαζί σας». Παρόμοια λόγια στήριξης είχαμε και από τον φίλο μας Γλαύκο Καριόλου, τον δήμαρχο Κερύνειας. Πρέπει να σταματήσει να διαστρεβλώνεται ως αμμοχωστοποίηση του Κυπριακού κάθε πρωτοβουλία για να την επιστροφή στην Αμμόχωστο. Είναι ένας από τους πολλούς μύθους που χρησιμοποιούν κάποιοι για να διατηρούν το σημερινό στάτους κβο. **Mertkan Hamit:** Μέχρι τώρα το Κυπριακό ήταν στα χέρια μιας μικρής ελίτ, με άλλα λόγια έγινε πρόβλημα της Λευκωσίας. Είναι η στιγμή που όχι μόνο η ελίτ αλλά ο κάθε άνθρωπος και από τις δύο πλευρές πρέπει να συναντηθεί και να ζητήσει λύση, να πάρει την πολιτική βούληση και να απαιτήσει για τη ζωή του.

Γιατί περιμέναμε πάνω από μισό αιώνα;

Mertkan Hamit: Είμαι νεότερος από το κυπριακό πρόβλημα και δεν θέλω να περάσω την υπόλοιπη ζωή μου κρατώντας δυο διαβητήρια, δυο ειδών νομίματα στις τσέπες μου, δυο ταυτότητες, δυο νούμερα τηλεφώνου, δυο ασφάλειες αυτοκινήτου. Όλα αυτά είναι σχιζοφρένια.

Γιώργος Λόρδος: Όχι μόνο όλα αυτά τα πρακτικά πράγματα αλλά το πιο σημαντικό που έμαθα για τους Τουρκοκύπριους είναι η ιστορία τους ευαισθησία να μη μείνουν αβοήθητοι και πάλι στο έλεος μεγαλύτερων καταστάσεων, όπως είναι σήμερα η σχέση τους με την Τουρκία.

Ο Ακιντζί αντιπροσωπεύει την ισχυρή θέληση των Τουρκοκυπρίων να είναι μια κοινότητα με ειρήνη και αξιοπρέπεια και ισότητα με την ελληνοκυπριακή, μέσα σε μια επανενωμένη χώρα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο μόνος τρόπος να γίνουν αυτά είναι μέσω της ομοσπονδίας.

Φτάνει να ζούμε 41 χρόνια με ένα νεκρό σώμα!

Λένε ότι η νέα γενιά που μεγάλωσε με τον διαχωρισμό είναι αδιάφορη για τη λύση.

Mertkan Hamit: Αυτοί που έχουν τέτοιες απόψεις πολύ πιθανόν να μην έχουν στενούς δεσμούς με τους νέους. Ξέρω πολλούς Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους νέους, μπορεί να μην είναι έντονο το ενδιαφέρον τους για λύση αλλά υπάρχει μεγάλη συνεργασία, το βλέπω στην καθημερινότητά μου. Οι νέοι έχουν γενικά λιγότερο ενδιαφέρον για την πολιτική, δεν είναι ειδικά για το κυπριακό διότι δεν βλέπουν μέλλον στον τόπο τους και στις δύο πλευρές, μια που η ανεργία στους νέους είναι πολύ μεγάλη.

Οι κάτοικοι της Αμμόχωστου τα πρώτα χρόνια μετά την εισβολή είχαν έτοιμες τις βαλίτσες τους, σήμερα κάποιοι αρνούνται να ξαναμούν σε αυτή τη διαδικασία.

Γιώργος Λόρδος: Έχουμε απογοητευτεί τόσες πολλές φορές που δεν τολμούμε να ελπίζουμε πλέον. Πρακτικά είχαμε έλθει κοντά σε λύση με το σχέδιο Ανάν, με το δημοψήφισμα. Κοιτάζοντας σήμερα προς τα πίσω δεν ήταν η σωστή στιγμή για λύση για διάφορους λόγους. Από τότε όμως έχουμε 12 χρόνια στενής επαφής με το άνοιγμα των οδοφραγμάτων, με διακίνηση και δραστηριότητες που έφεραν μαζί δεκάδες χιλιάδες απλούς ανθρώπους από τις δύο πλευρές. Είμαστε για 11 χρόνια κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς οι Ελληνοκύπριοι έχουμε προσηλωθεί για το τι μπορεί να κάνει η ΕΕ για το κυπριακό και οι Τουρκοκύπριοι άρχισαν να εμπιστεύονται την ΕΕ και να βλέπουν μέλλον, ασφάλεια και προοπτική στην ΕΕ. Τα άλλα που έχουν αλλάξει είναι ότι έχουμε σήμερα δύο ηγέτες που θέλουν λύση μαζί με την εξεύρεση βέβαια των υδρογονανθράκων. Όλα μαζί ίσως να είναι το κλειδί που χρειαζόταν.

Mertkan Hamit: Έχουμε βαρεθεί να ζούμε με μια νεκρή πόλη. Θυμάμαι μια μέρα είχαμε συνάντηση με τους Ελληνοκύπριους και ο Γιώργος Μιχαηλίδης μας μιλούσε για το σχολείο του, τότε συνειδητοποιήσαμε ότι το δημοτικό σχολείο που πήγαμε είναι το δικό μου γυμνάσιο. Φοιτήσαμε στο ίδιο σχολείο.

Πώς είναι να μεγαλώνεις δίπλα από την πόλη φάντασμα;
Μπορεί να παίζεις ποδόσφαιρο, να περάσει η μπάλα σου μέσα στην πόλη και να μην την πάρεις ποτέ, διότι απαγορεύεται η είσοδος. Ζούσα δίπλα, στο Κάτω Βαρώσι και αυτό σου προκαλεί ψυχική απογοήτευση όλη την ώρα. Δεν είναι όπως αυτοί που ζουν δίπλα από τη διαχωριστική γραμμή και βλέπουν απέναντί τους ζωή. Εμείς ζούμε δίπλα σε μια εγκαταλελειμμένη πόλη για 41 χρόνια. Αυτό επιδρά στην ψυχική σου. Φτάνει να ζούμε 41 χρόνια με ένα νεκρό σώμα!

Το 73% των Τ/κ νέων υπέρ επιστροφής της πόλης στους κατοίκους της

Ζητήσατε να μουν εμπειρογόμενες στην κλειστή πόλη της Αμμόχωστου... Ναι, για να καταγράψουν τη σημερινή κατάσταση. Αυτό ζητούσε κατά την επίσκεψή του στο νησί και ο Αμερικανός Αντιπρόεδρος Μπίαντεν. Πίεσε τον Εργολού, χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Mertkan Hamit: Μπορεί να μην μπήκαν οι ειδικοί τότε στην κλειστή πόλη, αλλά ως τουρκοκυπριακή κοινότητα απορρίψαμε τη ρητορική του Εργολού διότι μετά από αυτό ξεκινήσαμε την επίθεση. Μετά είχαμε τις «προεδρικές εκλογές» όπου το Βαρώσι ήταν μία από τις κύριες συζητήσεις. Όλοι οι υποψήφιοι έλεγαν ότι ήταν υπέρ της ομοσπονδιακής Κύπρου, ακόμη και ο Εργολού υποσχόταν ότι μέσα σε δυο χρόνια θα μπορούσε να λύσει το Κυπριακό. Μόνο ο Ακιντζί έλεγε να επιστραφεί το Βαρώσι στους νόμιμους κατοίκους του.

Ο Ακιντζί το λέει αυτό εδώ και χρόνια.

Mertkan Hamit: Ναι, αλλά μέσα από την «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο» έγινε πιο γνωστό στον κόσμο και αυτό μεταφράστηκε με το κατά πόσο θέλεις λύση γιατί ανασυεί πραγματικά για τον τόπο σου ή απλά λες ρητορικά ότι θέλεις ομοσπονδία.

Αυτός ήταν ένας από τους λόγους που έχει «εκλεγεί» ο Ακιντζί. Ειδικά στην Αμμόχωστο, από όπου κατάγεται, ο Εργολού στον δεύτερο γύρο πήρε μόνο το 40% των ψήφων και ο Ακιντζί 60%. Στη δημοσκόπηση που κάναμε, το ποσοστό που ήθελε την επιστροφή των Βαρωσίων ήταν 67% και σε μια άλλη δημοσκόπηση ανάμεσα στους νέους βρήκαμε ότι η στήριξη για επιστροφή των Βαρωσίων είναι 73%. Αυτό δίνει μεγάλη στήριξη στους πολιτικούς.

Γιώργος Λόρδος: Ακόμα ένα έργο που στηρίζαμε, εν μέσω σφοδρών αντιδράσεων από επίσημους φορείς, πρέπει να πω, ήταν ένα έργο που είχε ήδη προτείνει η UNDP το οποίο ονομάζεται «Renewal». Φέρνει μαζί οργανισμούς της κοινωνίας των πολιτών και ιδρύματα από την Αμμόχωστο και τη Δερύνεια. Είναι ένα πρόγραμμα που «τρέχει» με μεγάλη επιτυχία.

Mertkan Hamit: Τώρα υπάρχουν ομάδες που δουλεύουν στη Δερύνεια και Αμμόχωστο σε θέματα συνεργασίας επιχειρήσεων, νεολαίας κάτω από

την ομπρέλα του προγράμματος «Renewal». Συναντιούνται, συνομιλούν, οι βετεράνοι παίζουν ποδόσφαιρο. Μέσα από τις διάφορες δραστηριότητες δημιουργείται το θετικό κλίμα για συνεργασία.

Γιώργος Λόρδος: Στηρίζαμε και δυο άλλες δικονομικές προσπάθειες, η μια ήταν το «Famagusta Ecocity Project» για την οικολογική πόλη με φοιτητές από το Πανεπιστήμιο Κύπρου, Πανεπιστήμιο Ανατολικής Μεσογείου και το University of South Florida. Η άλλη είναι το έργο «Hands of Famagusta» που ανακινώσαμε αποτελέσματα την περασμένη εβδομάδα, ένα δικονομικό έργο μεταξύ ακαδημαϊκών από το Πανεπιστήμιο Κύπρου και το Πανεπιστήμιο Ανατολικής Μεσογείου. Και τα δυο καταπνίγονται με τις προκλήσεις της ανοικοδόμησης και αναζωογόνησης της πόλης μετά τη λύση.

Τι επιδόσεις έχουν όλα αυτά στον κόσμο;

Mertkan Hamit: Όταν ξεκινήσαμε την «Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο», πολύ λίγοι μας στηρίζαν

ή παρακολουθούσαν τις συγκεντρώσεις μας. Κάθε φορά που διοργανώναμε κάτι καινούργιο περισσότεροι κόσμος έρχόταν.

Γιώργος Λόρδος: Όταν τον Απρίλιο 2014 ζητούσαμε να ανοίξει το οδόφραγμα της Δερύνειας, δεν είχαμε καμία στήριξη, μάλιστα κάποιοι με αποθάρρυναν και με προέτρεπαν να προτάσω το ψήφισμα 550 και να μην κάνω τίποτε άλλο. Στην τελευταία εκδήλωση που συνδιοργανώσαμε για το άνοιγμα του οδοφραγματος της Δερύνειας μαζί με την ομάδα «Αμμόχωστος, η Πόλη μας», είχαμε πάνω από χίλιους Τουρκοκύπριους και Ελληνοκύπριους και στις δυο πλευρές του οδοφραγματος, μεταξύ τους και ο δήμαρχος Γαλανός. Λίγες μέρες μετά οι δυο ηγέτες ανακοίνωσαν ότι θα ανοίξει το οδόφραγμα.

Mertkan Hamit: Η εμπροχή της Πρωτοβουλίας όλο και μεγαλώνει, γίνεται ισχυρότερη στην κοινωνία. Προς το παρόν η δέμευσή μας για ειρήνη στην Κύπρο είναι μεγάλη. Όσο περισσότερος κόσμος μας στηρίζει τόσο μεγαλύτερη επίδραση θα έχουμε και αν οι ηγέτες συμφωνήσουν σε σχέδιο λύσης, θα είναι μεγαλύτερος ο αριθμός των ατόμων που θα ψηφίσουν «ναι» σε ενδεκόμενο δημοψήφισμα.

Η επιρροή της Πρωτοβουλίας όλο και μεγαλώνει, γίνεται ισχυρότερη στην κοινωνία

ΜΝΗΜΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Ο Mertkan Hamit γεννήθηκε στο Κάτω Βαρώσι, ενώ Γιώργος; Γεννήθηκε στην κλειστή πόλη της Αμμόχωστου, το πρώτο σπίτι μας ήταν στην οδό Δερύνειας πάνω ακριβώς στα συρματοπλέγματα. Το βλέπω, την κουζίνα, τα παράθυρα του υπνοδωματίου μου, αλλά δεν μπορώ να μπω μέσα. Αυτό είναι πολύ παράξενο.

Mertkan Hamit: Καταλαβαίνω το αίσθημα της απώλειας των παιδικών σου χρόνων διότι η μητέρα μου είναι από την Πάφο και το 1975 αναγκάστηκε να έλθει στον βορρά. Μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων πήγαμε στην Πάφο αλλά το σπίτι της είχε καταστραφεί. Ξέρω το συναίσθημα του Γιώργου.

Γιώργος Λόρδος: Η τελευταία μου μνήμη από το Βαρώσι ήταν όταν εγκαταλείπαμε την πόλη μέσα Αυγούστου του '74 με το αυτοκίνητο της μητέρας μου διότι ο πατέρας μου ήταν στον στρατό και πήραμε λίγα ρούχα διότι θα φεύγαμε για λίγες μόνο μέρες...